

i tento služební postup podle ustanovení citovaných v předchozím § 6 téhož zák. Na váhu tu padá ostatně i okolnost, že, kde zákon chtěl, aby se určité období započítalo do doby rozhodné pro pensi, tam to i výslovně stanovil, jako na př. v zák. č. 457/19 o připočtení válečných let státním zaměstnancům, kde se v § 1 odst. 1 praví, že se tato půlletí připočítávají též k celkové služební době pro vyměření pensijních požitků. Rovněž zákon č. 462/19 o propůjčování míst legionářům výslovně stanoví v § 1 odst. 2, že se služba ztrávená v čsl. legiích počítá všem legionářům trojnásobně do služby i do výslužby. Že zákonodárce neměl na mysli při vydávání zák. č. 470/19 úpravu pensijních nároků, plyne i z nadpisu cit. zákona, kde se mluví »o zatímním upravení služebních platů a právních poměrů učitelů-legionářů, vojáků a jejich rodin«.

Za tohoto stavu věci jest nerozhodným pro spornou otázku, že st-li ona doba byla započtena ve smyslu § 7 zák. č. 470/19 pro postup, ježto se cit. paragraf týká podle znění poslední věty pouze služebního postupu podle zákona č. 274/19. Na věci té pak nemění nic ani ta okolnost, že bylo st-li zshr-ou přiznáno pro postup válečné půlletí za rok 1918, neboť se tak stalo na základě § 1 zák. č. 457/19 v důsledku získané ideální doby služební podle § 7 zák. č. 470/19. Z těchto okolností vzhledem k tomu, co bylo shora řečeno, nemůže st-l tedy nic dovozovati pro svůj nárok, aby mu sporná doba byla započtena pro výměru pense.

Pokud se posléze st-l dovolává pro svůj názor nář. Boh. A 8480/30, nutno uvést, že nář. ten se týká docela jiné otázky, totiž jednak započtení ideální doby podle § 7 zák. č. 470/19 pro jmenování definitivním učitelem bez určení místa, jednak započtení válečného půlletí z ideální doby, získané podle § 7 zák. č. 470/19.

Č. 10.585.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Slovensko): O promlčitelnosti dávky vybírané podle dávk. řádu pro město Bratislavu z roku 1919.

(Nález ze dne 1. června 1933 č. 9622.)

V ě c: Město Bratislava proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nář. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem starosty města Bratislavy z 21. listopadu 1928 byla z převodu pozemku, provedeného trhovou smlouvou z 30. dubna 1921, schválenou užším výborem dne 5. září 1921, vyměřena straně prodávající Arnoštu B. a spol. dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí ve výši 119.169.05 Kč.

Nář. rozhodnutím vyhověl žal. úřad v pořadí instančním odvolání strany prodávající, jež uplatňovalo mimo jiné též promlčení dávky a zrušil usnesení městského zastupitelského sboru z 9. září 1929, platnosti zbavil platební rozkaz z 21. listopadu 1928 a zcizitele od placení dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, vyměřené na základě smlouvy

ze dne 30. dubna 1921, osvobodil. V důvodech uvedl pak v podstatě toto: Podle § 34 dodatku městských pravidel, schválených vládou pod č. 1037/19: »Vymáhání závčas nezaplacených dávek z přírůstků hodnoty nemovitostí koná se podle zákonitých pravidel, platných pro vymáhání přímých daní.« Paragraf 85 zák. čl. XI:1909 a § 37 zák. čl. LIII:1912, který byl v roce uskutečnění převodu platný, stanoví, že přímé i nepřímé daně a na jejich způsob vybírané státní dávky promlčují se, když se nevyměří za 5 roků ode dne, co předmět daně nebo daní povinný důchod vznikl... Platí-li pro promlčení dávky z přírůstků hodnoty nemovitostí předpisy platné pro promlčení státních daní, pak měla býti z převodu vyměřena dávka do 5 roků, počínajíc od 5. září 1921, t. j. ode dne převodu. Jest nesporno, že město vyměřilo na základě tohoto převodu dávku až 21. listopadu 1928, tedy až po uplynutí 7leté doby, na co však podle shora uvedeného předpisu nemělo práva. Tvzení měst. zastupitelstva, že se tu vlastně jedná o poplatek a ne o daň, a že strana byla povinna oznámiti uskutečnění převodu a že když tak neučinila, promlčecí lhůta nemohla započítati, neobstojí, neboť dávka z přírůstků hodnoty nemovitostí není poplatkem a zmíněné předpisy mluvíce o poplatcích míří i na kolkové a jiné smluvní poplatky, kolky nahrazující poplatky, a tvzení městského zastupitelstva ohledně započetí promlčecí lhůty z důvodu neohlášení převodu nemá žádné opory ve zmíněných předpisech, které promlčecí lhůtu strictis verbis stanoví ode dne, kdy předmět daně neb daní podrobený důchodek vznikl, a neváží ji k žádnému jinému účinku.

Proti tomuto rozhodnutí podalo stížnost město Bratislava, v níž namítá především nezákonnost z důvodu, že ustanovení § 34 dávk. pravidel může se použít jen při posouzení promlčení práva dávku vymáhati, nikoliv však pro promlčení práva dávku vyměřiti.

Stížnost tuto uznal nss důvodnou, vycházející při tom z těchto úvah:

Dávka z přírůstků hodnoty nemovitostí jest dávkou veřejnoprávní. U veřejnoprávních dávek jest pak, jak nss ustáleně judikuje (srovn. Boh. A 6853/27, 9870/32 a 10.196/32), pravidlem nepromlčitelnost dávky, a promlčitelnost výjimkou. Z toho pak plyne jednak, že veřejnoprávní dávka promlčuje se jen tehdy, je-li to výslovně stanoveno zvláštním zákonným předpisem a že jen předpisy tohoto zákonného ustanovení mají význam pro posouzení náležitostí promlčení, jednak, že jednotlivé konkrétní normy o promlčení nutno podle všeobecných zásad interpretačních vykládati striktně.

V daném případě byla pro vyměření dávky z přírůstků hodnoty nemovitostí směrodatna dávková pravidla, usnesená valným shromážděním municipálního výboru města Bratislavy dne 3. července 1916 a schválená vládou dne 17. března 1919, s dodatkem ze 7. července 1919, schváleným min. pro Slov. dne 2. června 1920, ježto jde o převod nemovitostí na základě tržové smlouvy ze dne 30. dubna 1921, schválené užším výborem 5. září 1921. Tato dávková pravidla nemají — jak mezi stranami nesporno — ustanovení o promlčení dávky z přírůstků hodnoty nemovitostí.

Nař. rozhodnutí opírá svůj výrok o promlčení dávky o ustanovení § 34 dávk. pravidel a dovozuje z něho, že otázku promlčení dávky jest

posuzovati podle § 85 zák. čl. XI:1909 a § 37 zák. čl. LIII:1912, a to i ohledně práva vyměřiti dávku. Tomuto názoru nemohl nss přisvědčiti.

Předpis § 34 dávk. pravidel stanoví »Tie dane od zvýšenej hodnoty, ktoré sa na termín nezaplatia, treba ako všeobecné dane administratívnou cestou zabezpečiť a dobrať aj od tvých dlžníkov, ktorí mimo územia mesta Bratislavy bývajú.« Cit. ustanovení mluví podle svého obsahu jedině o zajištění a vybrání, tedy o vymáhání dávky včas nezaplacené. Předpokládá tudíž zřejmě dávku již vyměřenou, a stanoví jen způsob, jak má úřad při zajištění a vybrání dávky postupovati. Ustanovení § 34 nedotýká se tedy podle svého znění vůbec otázky vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, která jest upravena docela samostatně v předcházejících paragrafech dávkových pravidel.

Za tohoto právního stavu nelze však předpis § 34 dávk. prav., že vymáhání dávky děje se podle pravidel platných pro všeobecné daně, použití na vyměření dávky, a to ani, pokud jde o otázku promlčení práva vyměřiti dávku. Aplikace předpisu § 34 dávk. prav. i na vyměření dávky jest vyloučena již proto, že jde tu v podstatě o dvě řízení zcela rozdílná. Vyměření dávky směřuje k tomu, aby byla stanovena výše dávky, již osoba dávkou povinná má zaplatiti, vymáhání dávky má pak za účel, aby dávka již vyměřená byla skutečně zaplacená. Obě tato řízení se řídí různými předpisy, a také promlčení práva vyměřiti dávku (daň, poplatek) a práva vymáhati dávku (daň, poplatek) bývá upraveno různými předpisy (srovn. bod 1 a 2 § 85 zák. čl. XI:1909 ve znění § 37 zák. čl. LIII:1912, §§ 1 a 2 zák. č. 31/1878 ř. z. a §§ 277 a 281 zák. č. 76/27 Sb.).

Z úvah těchto plyne, že právní názor žal. úřadu, na němž založeno jest nař. rozhodnutí, že otázku promlčení práva vyměřiti dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí jest vzhledem k ustanovení § 34 dávk. prav. posuzovati podle předpisů platných pro všeobecné daně, nemá opory v cit. zákonném předpisu. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se nss musil zabývati otázkou, zda předpis § 34 dávk. prav., který vztáhl na dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí předpisy o vymáhání všeobecných daní, vztáhl na ni vedle předpisů procesních též materielní předpis o promlčení práva předepsanou daň vymáhati.

Č. 10.586.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Nedobytnost dávky na zciziteli; zavinění úřadu při tom zběhlé?

(Nález ze dne 1. června 1933 č. 9623.)

V ě c: Firma Frant. B., přádelna bavlny a mechanické tkalcovny v P. (adv. Dr. Václ. Šolc z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o ručení za dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Stěžující si firma koupila smlouvou trhovou z 30. května 1922 od Josefa B. v P. různé pozemky ve smlouvě blíže označené, a